

Roman PUNČOCHÁŘ, *Turecké obléhání Vídně a každodenní život v metropoli habsburského soustátí roku 1683 očima Jiřího Vojtěcha Felixe Novodvorského*, České Budějovice 2013, Historický ústav Filozofické fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, bakalářská práce, 55 s. + 7 nestránkovaných příloh.

Posudek vedoucího bakalářské práce

Předkládaná bakalářská práce se zabývá vnímáním tureckého obléhání Vídně roku 1683 pohledem přímého účastníka bojů – správce ditrichštejského paláce Jiřího Vojtěcha Felixe Novodvorského. Jak to autor předloženého pojednání doložil v úvodní kapitole, v níž se pokusil shrnout základní domácí i zahraniční literaturu a naznačit vlastní metodologická východiska, tato dějinná událost se již dlouhodobě těší nemalé pozornosti evropského (amerického) a částečně i českého dějepisce. Za hlavní cíl práce si Roman Punčochář vytknul „*zhodnotit a interpretovat tento významný mezník evropských dějin z poněkud odlišného úhlu pohledu, než jak bylo dosud mezi badateli běžné. A to konkrétně pohledem očitého svědka těchto událostí.*“ (s. 2) V heuristické fázi svého výzkumu se musel vyrovnat s jazykově i paleograficky náročnými prameny, jež studoval v Moravském zemském archivu v Brně, Rodinném archivu Ditrichštejnů. V něm se dochovalo 45 listů, které Jiří Vojtěch Felix Novodvorský v průběhu roku 1683 zaslal knížeti Ferdinandu Josefovi z Ditrichštejna, včetně třináctistránkového deníku o průběhu obléhání metropole podunajské monarchie.

Ve třech obsáhlých kapitolách se Roman Punčochář sice postupně věnoval politickému pozadí tureckého tažení k Vídni roku 1683, průběhu obléhání a osvobození města na Dunaji spojeneckými vojsky v čele s Janem III. Sobieským. Stranou pozornosti neponechal ani každodenní život v obleženém městě očima správce ditrichštejského paláce. Na tomto místě je však třeba říci, že výše vytčeného cíle - „*zhodnotit a interpretovat tento významný mezník evropských dějin z poněkud odlišného úhlu pohledu, než jak bylo dosud mezi badateli běžné*“ - nedosáhl. Obraz (ne)každodenního života v obležené Vídni a vnímání válečného prožitku očima konkrétního aktéra se v podání Romana Punčocháře nijak neodlišuje od podoby, kterou naznačily dosavadní odborné práce o této dějinné události (nejnověji A. Wheatcroft). Za příčinu takového konstatování však nelze považovat malou vypovídací hodnotu použitých pramenů (osobní korespondence, deníku), ale spíše nepřiliš velkou snahu autora interpretovat zjištěné pramenné poznatky. Pokud by nepracoval pouze se základní literaturou k danému tématu, ale upřel svou pozornost k specializovaným odborným studiím, otevřel by se před ním poněkud odlišnější a pestřejší obraz (ne)každodenního života

v obležené Vídni a vnímání válečného prožitku očima Jiřího Vojtěcha Felixe Novodvorského. Výsledkem autorovy nesporné badatelské pílě je tak spíše pestrá mozaika nesmírně zajímavých událostí z průběhu samotných bojů a všedního života v ditrichštejnském paláci i metropoli habsburského soustátí než celistvý a „*poněkud odlišný úhel pohledu*“ na sledovanou problematiku.

Další kritickou námitku směřuji k poněkud těžkopádnému způsobu písemného vyjadřování autora předloženého pojednání, k jeho nepřilíš bohaté slovní zásobě a neobratné stylistice. Ačkoliv se vyvaroval hrubých gramatických chyb, zejména v druhé části práce lze zaznamenat množství syntaktických chyb, překlepů a nedůsledné uvádění použitých prací v bibliografii. Určité rozpaky také vzbuzuje formálně nezvládnutá česká i anglická anotace práce.

Přes všechny uvedené připomínky k interpretační a formální stránce pojednání bakalářskou práci Romana Punčocháře doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikovat ji ještě stupněm **velmi dobře**.

České Budějovice 5. 8. 2013

PhDr. Rostislav Smíšek, Ph.D.